

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Els joves, l'ara de Déu

La joventut és una etapa clau en la formació de la persona i en el progrés de la societat. Des de l'Església catòlica en som molt conscients i, per això, recentment, hem organitzat dos esdeveniments d'àmbit mundial on hem compartit amb els joves les seves angoixes i alegries. El primer va ser el Sínode dels Bisbes del passat mes d'octubre; i el segon, aquest gener, la Jornada Mundial de Joventut a Panamà (JMJ). La visita del papa Francesc a aquest país centreamericà ha fet que milers de joves d'arreu del món, carregats de somnis i d'esperança, hagin pregat junts i hagin renovat el seu compromís de transformar el món vivint a l'estil de Jesucrist.

Es diu sovint que els joves són el futur i l'esperança del món i de l'Església. Ara bé, ser jove no és gens fàcil. A molts els toca viure moments difícils i d'incertesa. A Europa el problema es concreta principalment en l'atur juvenil i en l'accés a l'habitatge.

Tots hem d'implicar-nos en la construcció d'un futur més pròsper. Durant la JMJ de Panamà, el papa Francesc ens convidava a treballar plegats sense perdre l'esperança ni l'alegria: «un altre món és possible [...] els joves ens conviden a involucrar-nos en la seva construcció perquè els somnis no quedin en una cosa efímera o etèria, perquè s'impulsi un pacte social en què tots puguin tenir l'oportunitat de somniar un futur: el dret al futur també és un dret humà».

El futur incert de les noves generacions ens hauria de fer obrir els ulls i adonar-nos que és urgent que

Per poder accedir a la Basílica de la Sagrada Família caldrà una invitació que podeu obtenir inscrivint-vos a www.delejovebcn.org

connectem l'economia amb el bé comú i la dignitat de les persones. Estic convençut que si els valors de l'Evangeli —continguts en la Doctrina Social de l'Església— els apliquem a l'economia i a la política, serem capaços de transformar la societat i edificar un món més just, més frater i en pau.

En la cloenda de la JMJ, a Ciutat de Panamà, el Sant Pare va exhortar els joves a ser conscients del seu paper com a cristians i a prendre's la vida seriosament, ja que en paraules del Sant Pare, els joves no són el futur, sinó l'ara de Déu. Cal, doncs, que obrim als joves més espais de participació i de decisió en la societat. Cal també que oferim als joves cristians camins per intervenir en la vida de l'Església i en les seves respectives institucions socials o religioses.

El proper diumenge deu de març a les sis de la tarda, a la Sagrada Família, tenim una nova cita amb tots els joves de la nostra diòcesi. Amb ells volem començar la Quaresma, pregarem amb la creu de Cambodja i celebrarem l'Eucaristia acompanyats de Mons. Enrique Figaredo, SJ, prefecte apostòlic de Battambang. Ell ens aproximarà a la situació de l'Església a Cambodja i compartirà amb nosaltres el seu testimoni, conjuntament amb dos joves nadius. Ens relatarà com ajuden els joves afectats pels danys de les mines antipersones.

Animo tots els joves de la diòcesi a participar-hi. Bon diumenge a tothom!

ACTUALITAT

Nota dels bisbes de Catalunya sobre la protecció dels menors

Al final de la darrera reunió dels dies 11 i 12 de febrer passat, els bisbes de Catalunya van fer pública una nota sobre la protecció dels menors. «L'Església actuarà amb determinació per protegir els infants i els adults vulnerables eliminant tot tipus de tolerància o encobriment, i per erradicar de les nostres comunitats i de tota la nostra societat la cultura de l'abús sexual, econòmic, de poder i de consciència. Així mateix, prenem el compromís d'adoptar rigoroses mesures de prevenció que impedeixin la seva repetició, a partir de la formació d'aquells a qui els se-

ran confiades tasques de responsabilitat i educatives». Els bisbes demanen que «a totes les celebracions religioses de les nostres diòcesis, el proper Dimecres de Cendra, dia 6 de març, en començar la Quaresma, que és temps de conversió, es pregui i es dejuni d'una manera especial per les víctimes dels abusos i fem nostra la ferma determinació del papa Francesc que assenyalava que «L'abús sexual és un pecat horrible, completament oposat i en contradicció amb allò que Crist i l'Església ens ensenyen»».

ENTREVISTA

800 anys de treball mercedari

NÚRIA ORTÍN

El passat 17 de gener es va cloure a la Basílica de la Mercè de Lima (Perú) l'any jubilar de l'Orde de la Mercè. Els mercedaris de la província d'Aragó —amb seu a Barcelona, on va néixer amb sant Pere Nolasc— fa 800 anys que treballen contra la pobresa i l'exclusió social, a favor de les persones privades de llibertat. La Núria Ortín, directora de la Fundació Obra Mercedària, va ser present a la cloenda de l'any jubilar.

Com heu viscut aquest any jubilar?

Personalment, d'una manera intensa i amb il·lusió. Conscients que era una fita històrica, hem intentat donar a conèixer la tasca dels mercedaris a través dels mitjans de comunicació i preparant diferents esdeveniments perquè la societat conegui aquest orde religiós.

Com trebal·leu amb els presos?

Els mercedaris són pioners en l'aplicació d'una obra social integral al món penitenciari a través de l'*abans* (prevenció: s'intenta evitar que una persona ingressi a la presó a través d'educació, catequesi, tallers, apadrinaments, campaments, grups de joves...), el *durant* (acompanyament: estem presents a 38 presons, atenem més de 47.000 presos i els oferim suport espiritual, psicològic, jurídic i material) i el *després* de sortir de la presó (reinserció: tenim llars d'acollida on els oferim casa, menjar i eines per tornar a integrar-se a la societat).

I a partir d'ara, què?

El desig és continuar vuit segles més caminant al costat dels més desfavorits i aportar a la societat el seu carisma redemptor. M'agradaria recordar el que va destacar el provincial d'Aragó, el pare José Juan Galve: «El fet que els mercedaris hagin tornat a la Basílica de la Mercè de Barcelona, a casa de la Nostra Mare, ha estat el millor regal per aquests 800 anys.»

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

La darrera benedicció de l'avi

Havia arribat als noranta-cinc anys. Li agradava participar a les festes familiars i sentir-se envoltat de fills, nets i besnets. Era la seva família, la que construïren ell i la seva esposa, més els que s'hi van anar afegint. Cristià de convicció i de pràctica, estimava el Déu de Jesús amb una fe profunda, arrelada. La vivia i la testimoniava. En una trobada dels dies nadalencs, eren a taula tota la família, una bona colla. Hi havia força gatzara infantil. Observà que alguns començaven a menjar. No havien beneït la taula. Discretament, amb veu fluixa, la que li restava —no en tenia gaire més—, esgranà la pregària de benedicció. Una filla que se n'adonà, comentava: «No volgué posar ningú en evidència, però beneï la taula i a tots nosaltres. Fou la seva darrera benedicció». Unes setmanes després traspassà. «Digna't beneir ara el casal del teu servent perquè es perpetui per sempre davant teu. Tu, Senyor Déu, ho has promès. Fes que sigui beneït per sempre el casal del teu servent!» (2Sa 7,29a).

El que s'esqueia, entorn la taula en aquell ambient de festa, era demanar la benedicció del Pare de tots. L'avi ho havia après dels pares i, en aquell mo-

ment, com ho havia fet tantes vegades, volia donar gràcies a Déu per les persones aplegades, demanar «que s'estimin i ajudin, que els doni la seva pau i els beneïxi. Que no els falti el pa de cada dia i que el sàpiguen compartir amb els qui no en tenen». L'avi ho tenia après i ben present. Compartir el pa i la vida. En els seus anys de plenitud de forces se sentia compromès a fons en les dificultats dels altres i hi responia generosament i amb discreció. Servei als altres que, un cop jubilat, el portà a col·laborar com a voluntari en una entitat assistencial, amb entusiasme i dedicació. «I no paraven de beneir Déu amb cants d'acció de gràcies, proclamant les grans meravelles que havia fet» (Tb 12,22). Estimar i servir els altres. Va estimar i es va sentir estimat perquè estimava la vida i les persones, ni l'una ni les altres li eren indiferents.

L'avi és en mans de Déu. Als fills i els nets els correspon guardar-ne el record, el testimoni i els ensenyaments: estimar Déu i estimar profundament els altres. El dolor, el sentiment d'absència de la persona estimada, l'enyor de la seva proximitat els ha d'omplir de pau.

HECHOS DE VIDA

Teilhard de Chardin y su hermana enferma e inválida (I)

Teilhard de Chardin, SJ, paleontólogo, cofundador del **Instituto de Geobiología** de Pekín (China), escribía a su hermana que llevaba largos **años enferma e inválida** y postrada en una cama: **adora y confía**.

—«Margarita, hermana mía, **mientras yo**, entregado a las fuerzas positivas del universo, **recorría** los continentes y los mares, tú, **yacente inmóvil**, transformabas en **luz**, con tu **entrega y oración**, en lo más hondo de ti misma, las **peores sombras del mundo**. A los **ojos del Creador**, dime: ¿**Cuál** de los **dos** habré obtenido la **mejor parte**?»

—«**No te inquietes** por las **dificultades** de la vida, por sus altiba-

jos, por tus decepciones, por un porvenir más **sombrío**.

—«Tú **quiere** lo que **Dios quiere**. **Reza y ofrécele**, en medio de inquietudes y dificultades, el **sacrificio** de tu alma sencilla que, pese a todo, **acepta** los designios de su **providencia**.

—«Poco importa que te consideres **frustrada**, si **Dios** te considera **plenamente realizada**, a su gusto.

—«**Piérdete confiada** ciegamente en ese **Dios**, que **te quiere** para **Sí**. Y que **llegará** hasta **ti**, aunque jamás le veas.»

J.M. Alimbau Argila

Pbro., lic. en teol., histórico de la radio.
(Tres Premios **Bravo**: Barcelona 71, Catalunya 81 y España 91)

Lectures de la missa diària i santoral

25. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / Sl 92 / Mc 9,14-29]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Dimarts [Sir 2,1-13 / Sl 36 / Mc 9,30-37]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Dimecres [Sir 4,12-22 / Sl 118 / Mc 9,38-40]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ Dijous [Sir 5,1-10 / Sl 1 / Mc 9,41-50]. Sant Rufi, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468). Sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

1. ■ Divendres [Sir 6,5-17 / Sl 118 / Mc 10,1-12]. Sant Rosend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dissabte [Sir 17,1-13 / Sl 102 / Mc 10,13-16]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ † Diumenge vinent, VIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27,5-8 / Sl 91 / 1Co 15,54-58 / Lc 6,39-45]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

DIUMENGE VII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del primer llibre de Samuel

(1Sa 26,2.7-9.12-13.22-23)

En aquells dies, Saül amb tres mil homes d'entre els millors guerrers d'Israel, baixà al desert de Zif a buscar-hi David. David i Abisai entraren de nit al campament de Saül, i el trobaren dormint, ajagut al centre de tots. Tenia la llança clavada a terra vora el seu capçal. Tot al voltant jeien Abner i els altres homes. Abisai digué a David: «Avui Déu ha fet caure el teu enemic a les teves mans. Ara mateix el clavaré a terra d'una llançada. No en caldran pas dues». Però David li contestà: «No el matis pas. ¿Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?» Llavors David agafà la llança i el gerro d'aigua que Saül tenia vora el capçal i se n'anaren. Ningú no ho veié, ni se n'adonà, ni es despertà. Tothom dormia. El Senyor havia fet caure sobre ells un son profund. David passà a l'altra banda i s'aturà un tros lluny, dalt la muntanya. Els separava una bona distància. David cridà: «Aquí tinc la llança del rei. Que vingui a buscar-la un dels teus homes. I que el Senyor recompensi aquell de nosaltres que és de debò magnànim i lleial; avui el Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor».

Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entrañable. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor. / No ens castiga els pecats com mereixíem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. R.

Llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. / Com un pare s'apiada dels fills, / el Senyor s'apiada dels fidels. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

(1Co 15,45-49)

Germans, quan Déu modelà Adam, el primer home, es convertí en un ésser animat, però el darrer Adam es convertí en Esperit que dona vida. No va ser primer el cos espiritual, sinó el cos animat. El cos espiritual vingué després. El primer home, fet de la terra, era de pols. Però el segon home és del cel. Tal com era el de pols són tots els de pols, i tal com és el del cel seran tots els del cel. Abans érem semblants a l'home fet de pols; després serem semblants a l'home que és del cel.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 6,27-38)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen. Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin. Si estimeu els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si feu el bé als qui us en fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si presteu diners als qui de cert us els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraràn. Però vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagrats i amb els dolents.

Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu, i Déu no us judicarà. No condemneu, i Déu no us condemnarà. Absoleu, i Déu us absoldrà. Doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Déu us farà la mesura que vosaltres haureu fet».

Lectura del primer libro de Samuel

(1Sam 26,2.7-9.12-13.22-23)

En aquellos días, Saül emprendió la bajada al desierto de Zif, llevando tres mil hombres escogidos de Israel, para buscar a David allí. David y Abisay llegaron de noche junto a la tropa. Saül dormía, acostado en el cercado, con la lanza hincada en tierra a la cabecera. Abner y la tropa dormían en torno a él. Abisay dijo a David: «Dios pone hoy al enemigo en tu mano. Déjame que lo clave de un golpe con la lanza en la tierra. No tendré que repetir». David respondió: «No acabes con él, pues ¿quién ha extendido su mano contra el ungido del Señor y ha quedado impune?». David cogió la lanza y el jarro de agua de la cabecera de Saül, y se marcharon. Nadie los vio, ni se dio cuenta, ni se despertó. Todos dormían, porque el Señor había hecho caer sobre ellos un sueño profundo. David cruzó al otro lado y se puso en pie sobre la cima de la montaña, lejos, manteniendo una gran distancia entre ellos, y gritó: «Aquí está la lanza del rey. Venga por ella uno de sus servidores. Y que el Señor pague a cada uno según su justicia y su fidelidad. Él te ha entregado hoy en mi poder, pero yo no he querido extender mi mano contra el ungido del Señor».

Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R.

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa, / y te colma de gracia y de ternura. R.

El Señor es compasivo y misericordioso, / lento a la ira y rico en clemencia. / No nos trata como merecen nuestros pecados / ni nos paga según nuestras culpas. R.

Como dista el oriente del ocaso, / así aleja de nosotros nuestros delitos. / Como un padre siente ternura por sus hijos, / siente el Señor ternura por los que lo temen. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

(1Cor 15,45-49)

Hermanos: El primer hombre, Adán, se convirtió en ser viviente. El último Adán, en espíritu vivificante. Pero no fue primero lo espiritual, sino primero lo material y después lo espiritual. El primer hombre, que proviene de la tierra, es terrenal; el segundo hombre es del cielo. Como el hombre terrenal, así son los de la tierra; como el celestial, así son los del cielo. Y lo mismo que hemos llevado la imagen del hombre terrenal, llevaremos también la imagen del celestial.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

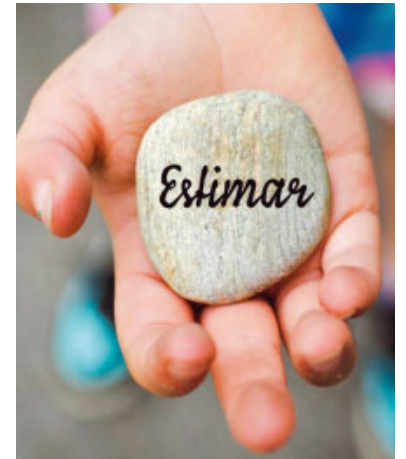
(Lc 6,27-38)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «A vosotros los que me escucháis os digo: Amad a vuestros enemigos, haced el bien a los que os odian, bendecid a los que os maldicen, orad por los que os calumnian. Al que te pegue en una mejilla, preséntale la otra; al que te quite la capa, no le impidas que tome también la túnica. A quien te pide, dale; al que se lleve lo tuyo, no se lo reclames. Tratad a los demás como queréis que ellos os traten. Pues, si amáis a los que os aman, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores aman a los que los aman. Y si hacéis bien sólo a los que os hacen bien, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores hacen lo mismo. Y si prestáis a aquellos de los que esperáis cobrar, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores prestan a otros pecadores, con intención de cobrárselo.

Por el contrario, amad a vuestros enemigos, haced el bien y prestad sin esperar nada; será grande vuestra recompensa y seréis hijos del Altísimo, porque él es bueno con los malvados y desagradecidos. Sed misericordiosos como vuestro Padre es misericordioso; no juzguéis, y no seréis juzgados; no condenéis, y no seréis condenados; perdonad, y seréis perdonados; dad, y se os dará: os verterán una medida generosa, colmada, remecida, rebosante, pues con la medida con que mediereis se os medirá a vosotros».

Estimar: anar més enllà gràcies a Crist

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Sant Lluc ens presenta, en un discurs programàtic, quin és l'esperit del missatge del Senyor: és una invitació a anar més enllà dels nostres límits personals. Aquesta sortida de nosaltres mateixos i dels nostres clixés s'anomena *amor*. En el diccionari de Crist, estimar és sinònim de sortir de la nostra petitesa com a criatures i com a pecadors. Per a Crist, estimar és oferir radicalment amor i perdó, recolzament i solidaritat a tothom qui ho necessita. Per a Crist, estimar significa tenir misericòrdia envers el proïsme. Amor i misericòrdia volen dir, en definitiva, sortir de la nostra zona de confort.

Ara bé, em pregunto i convido el lector que es preguntí: com és possible viure això? On es pot recolzar aquesta força tan esplendorosa i tan entusiasmant? «Qui podrà acollir realment el rept de aquest missatge?» (cf. *Is* 53, 1). Sant Pau ho va tenir clar: «Gràcies a la fe, que ve d'escoltar obedientment la paraula sobre Crist» (cf. *Rm* 10,16). Estimarem més enllà de nosaltres mateixos si creiem en Déu tal com Jesucrist ens el revela i com l'Església el predica, el celebra i el proposa com a font i model d'una vida santa.

L'entusiasme de l'amor, doncs, brolla de la fe, no del sentiment. Sentir ha de ser conseqüència de quelcom més sòlid: de la profunda comunió de fe i vida amb Déu Pare, Fill i Esperit Sant. I serem capaços d'això en la mesura que participem de la catequesi eclesial, acceptem la doctrina cristiana i celebrem habitualment els sagraments. Ací trobem el fonament d'un entusiasme transformador que ens fa esdevenir testimonis creïbles per a glòria de Déu i vida del món, testimonis d'amor i misericòrdia amb una mesura curulla fins a vessar, la mesura de Déu.

Agenda

Setmana de la Família de les diòcesis amb seu a Catalunya.

Amb el lema «La família, bressol i referent de la nova humanitat», de l'1 al 10 de març proper, les diòcesis amb seu a Catalunya celebraran una setmana dedicada a aquesta institució fonamental de tota societat. Entre les diverses activitats es faran: *diumenge 3 de març*, TV2 retransmetrà des del Monestir de Sant Domènec de Sant Cugat una eucaristia dedicada a la família; *divendres 8 (19 h)*, conferència de la Dra. Claustra Solé sobre la família a la Bíblia, al Seminari Conciliar (c/ Diputació 231, tel. 934 541 600); *dissabte 9 (17 h)*, presentació del «Rellojge de la família», itinerari sobre vuit aspectes centrals de la vida familiar, durant 3 dissabtes consecutius, a la paròquia de la Verge de la Pau (c/ Ferran

Casablanca, 4). Més informació d'aquesta activitat www.relojdelafamilia.org

Formació per a catecúmens i acompanyants. Dissabte 2 de març (10.30-12 h), al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Commemoració del 150 aniversari del naixement del cardenal Vidal i Barraquer. Dimecres 27 de febrer (19 h), taula rodona «El cardenal Vidal i Barraquer: context social, polític i religiós». Hi intervindran: Joan M. Pujals, exconseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya; Pilar García Jordán, catedràtica d'història d'Amèrica de la UB; José Luis Ramírez Alcaide, llicenciat en teologia; Margarita Mauri Álvarez, moderadora i autora del llibre *El pensament del cardenal Vidal i Barraquer*. A la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r) Entrada lliure prèvia inscripció a: t. 934 880 888 / www.fundaciojoanmaragall.org

La Fundació Acollida i Esperança celebra 25 anys. Dijous 28 de febrer (18.30 h), aquesta fundació celebra

un acte al Teatre d'El Círcol de Badalona (c/ Sant Anastasi, 2), per commemorar els seus 25 anys de vida (es va constituir com a fundació canònica sota el protectorat de l'Arquebisbat de Barcelona l'any 1993). Obert a les persones interessades, prèvia inscripció a: comunicacio@acollida.org, t. 934 658 286.

Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit de Catalunya. Diumenge 3 de març (9.30 h), recés de Quaresma amb el lema: «I és gràcies a les seves ferides que som curats» (*Is* 53,5b). Predicarà Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe d'Urgell. A La Balmesiana (c/ Duran i Bas, 9). Hi sou tots convidats. Informació: t. 618 293 992 (Ricard); www.renovacio.cat

Novahumanitas (c/ Àliga, 12 - Hostafrancs). Dimecres 6 de març (19 h), sessió de formació «Deixar-se impregnar per la realitat de l'ésser». Dies 2-3 i 16-17 de març, «Jo i el meu passat». Dies 23-24 i 30-31 de març, «Determinar-se a créixer». Totes les activitats dinamitzades per Mn. Josep Font. Cal confirmar assistència a: t. 616 164 006.

«Amics de Sant Francesc». Dijous 28 de febrer (20-21 h), «Els mitjans de comunicació, servei a la veritat», amb fra Carles Fuentes. Als Franciscans del carrer Santaló, 80. Obert a tothom.

Tallers d'Oració i Vida (mètode P. I. Larrañaga). «Aprendre a pregar per aprendre a viure». Dimarts 26 de febrer (18 h), sessió informativa a l'Església de Maria Mitjancera de totes les Gràcies (c/ Còrsega, 67). Més informació: t. 646 570 313 (Eulàlia).

XXV Cicle de Música per la solidaritat. Dissabte 2 de març (20.30 h), concert de la Banda Simfònica de les Corts, sota la direcció d'Alba Cucarella. Interpretaran obres de: Jacob de Haan, Rober Jager, Arr. Jaan Van Kraeydonck, Michael Brown, Bruno Mars, James Horner, Leonard Bernstein i Philip Sparke. A l'Església dels P. Carmelites Descalços (av. Diagonal, 424). Aportació solidària: 6 euros. Organitza: Associació per l'Altre Cor Cremat de Barcelona-Ajut al Quart Món.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Los jóvenes, el ahora de Dios

La juventud es una etapa clave en la formación de la persona y en el progreso de la sociedad. Desde la Iglesia católica somos muy conscientes de ello y, por eso, recientemente, hemos organizado dos eventos de ámbito mundial donde hemos compartido con los jóvenes sus angustias y alegrías. El primero fue el Sínodo de los Obispos del pasado mes de octubre; y el segundo, este enero, la Jornada Mundial de Juventud en Panamá (JMJ). La visita del papa Francisco a este país centroamericano ha hecho que miles de jóvenes de todo el mundo, cargados de sueños y de esperanza, hayan rezado juntos y hayan renovado su compromiso de transformar el mundo viviendo al estilo de Jesucristo.

Se dice a menudo que los jóvenes son el futuro y la esperanza del mundo y de la Iglesia. Sin embargo, ser joven no es nada fácil. A muchos les toca vivir momentos difíciles y de incertidumbre. En Europa el problema se concreta principalmente en el paro juvenil y en el acceso a la vivienda.

Todos debemos implicarnos en la construcción de un futuro más próspero. Durante la JMJ de Panamá, el papa Francisco nos invitaba a trabajar juntos sin perder la esperanza ni la alegría: «otro mundo es posible [...] los jóvenes nos invitan a involucrarnos en su construcción para que los sueños no queden en algo efímero o etéreo, para que impulsen un pacto social en el que to-

dos puedan tener la oportunidad de soñar un mañana: el derecho al futuro también es un derecho humano».

El futuro incierto de las nuevas generaciones nos debería hacer abrir los ojos y darnos cuenta de que es urgente que conectemos la economía con el bien común y la dignidad de las personas. Estoy convencido de que si los valores del Evangelio —contenidos en la Doctrina Social de la Iglesia— los aplicamos a la economía y la política, seremos capaces de transformar la sociedad y edificar un mundo más justo, más fraterno y en paz.

En la clausura de la JMJ, en Ciudad de Panamá, el Papa exhortó a los jóvenes a ser conscientes de su papel como cristianos y a tomarse la vida en serio, ya que en palabras del Papa, los jóvenes no son el futuro, sino el ahora de Dios. Así pues, tenemos que abrir a los jóvenes más espacios de participación y de decisión en la sociedad. También tenemos que ofrecer a los jóvenes cristianos caminos para inter-

venir en la vida de la Iglesia y en sus respectivas instituciones sociales o religiosas.

El próximo domingo diez de marzo a las seis de la tarde, en la Sagrada Familia, tenemos una nueva cita con todos los jóvenes de nuestra diócesis. Con ellos queremos comenzar la Cuaresma, rezaremos con la cruz de Camboya y celebraremos la Eucaristía acompañados de Mons. Enrique Figaredo SJ, prefecto apostólico de Battambang. Él nos aproximará a la situación de la Iglesia en Camboya y compartirá con nosotros su testimonio, junto con dos jóvenes nativos. Nos relatará cómo ayudan a los jóvenes afectados por los daños de las minas antipersonas.

Animo a todos los jóvenes de la diócesis a participar. ¡Feliz domingo a todos!

* Para poder acceder a la Basílica de la Sagrada Familia será necesaria una invitación que podéis obtener si os inscribís en www.delejovebcn.org

Seguiu-nos

www.esglesiabarcelona.cat

[facebook.com/EsglesiaBarcelona](https://www.facebook.com/EsglesiaBarcelona)

[@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT